

Procesní nástupnictví

Předkládaná práce pojednává o procesním nástupnictví ve sporném civilním řízení. Cílem práce je analyzovat tento procesní institut a poukázat na nedostatky současné právní úpravy procesního nástupnictví. Práce je rozdělena do tří základních částí, v první části se věnuji teoretickým základům a vymezení základních pojmů, druhá část je věnována historii právní úpravy procesního nástupnictví včetně diskuze odborné veřejnosti na téma procesního nástupnictví, jejíž publikace v odborné právní literatuře předcházela novele o. s. ř. provedené zákonem č. 30/2000 Sb. V poslední části se věnuji platné právní úpravě procesního nástupnictví, jejímu zhodnocení a úvahám de lege ferenda nad problematickými body.

Procesní nástupnictví se dělí na procesní nástupnictví při univerzální sukcesi a při sukcesi singulární. K procesnímu nástupnictví při univerzální sukcesi dochází v případě, že účastník řízení ztratil způsobilost být účastníkem řízení a procesní nástupnictví zákon umožňuje v případě, že byla v průběhu řízení převedena věc, o které se řízení vede, na jinou osobu. Přestože se může zdát, že jde o instituty velmi blízké, v práci je poukazováno na jejich rozdílnost. V závěru práce navrhuji i legislativní změny k odstranění zjištěných nedostatků právní úpravy procesního nástupnictví.